

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 19Csp/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123389994
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Štefaničová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2024:6123389994.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudkyňou JUDr. Agátou Štefaničovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803 zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX C. D., zastúpenému E. E. F., advokátovi, so sídlom Námestie slobody 7, 071 01 Michalovce, IČO: 42 320 682 o zaplatenie 1.301,52 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 330,13 Eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.476,49 Eur, úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.250,97 Eur od 1.3.2023 do zaplatenia.

Vo zvyšku nárok zamietá.

III. Priznáva žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní 38,98 %, ktoré je povinný nahradiť žalobcovi žalovaný.

IV. Súd povoľuje žalovanému splácať dlh na istine, úrokoch z omeškania a trovách konania v splátkach po 50,- Eur mesačne vždy ku 25-tému dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.11.2023 domáhal proti žalovanému zaplatenia 1.301,52 Eur, 704,95 Eur ako úrokov z úveru, sumy 118,25 Eur ako úrokov z omeškania a 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.292,02 Eur od 1.3.2023 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. uzavrel zmluvu o úvere s dlžníkom za nasledujúcich podmienok: výška úveru 1.500,- Eur, druh úveru: spotrebiteľský úver VÚB pôžička bezúčelová, typ a výška úrokovej sadzby: fixná, 17,06 % ročne, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo dňa 6.2.2019, výška splátky a splatnosť: 44,02 Eur mesačne k 8. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosť prvej splátky: 8.3.2019, splatnosť úrokov a poplatkov: mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, počet splátok: 47, RPMN: 19,88 %, priemerná RPMN: 14,70 %, celková čiastka spojená s úverom: 2.098,67 Eur.

2. Žalovaný neplnil splátky v dohodnutých termínoch podľa zmluvy a dostal sa do omeškania, na základe čoho právny predchodca žalobcu opakovane vyzýval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a to aj treťou upomienkou zo dňa 19.3.2021, kedy postupca evidoval nesplatené splátky vo výške 172,55 Eur. Dňa 3.5.2019 uzavrel právny predchodca žalobcu a žalovaný Dodatok k zmluve o úvere, predmetom ktorého bol odklad splátok tak, že výška splátky sa menila na 48,24 Eur a boli odložené splátky splatné 8.5.2019, 8.6.2019 a 8.7.2019. Prvú splátku mal zaplatiť podľa dodatku žalovaný 8.8.2019. Žalobca na

preukázanie svojho nároku predložil prehľad splácania úveru, pokus o zmier, oznámenie o postúpení pohľadávky, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, dodatok k zmluve o poskytnutí úveru, všeobecné obchodné podmienky spoločnosti VÚB a.s., Európsky informácie o spotrebiteľskom úvere, údaj o výpočte RPMN, žiadosť o poskytnutie úveru, cenník VÚB a.s., výzvu s upozornením na uhradenie dlžných splátok úveru, výzvu na predčasné splatenie úveru a zisťovanie bonity žalovaného.

3. Žalovaný napriek opakovaným výzvam, ktorým bol v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňovaný v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zo zmluvy. Dňa 28.4.2021 bola preto vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná tri mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu vo výške 2.124,72 Eur, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny vo výške 1.292,02 Eur, z riadneho úroku vo výške 704,95 Eur, z úroku z omeškania vo výške 118,25 Eur a z poplatkov vo výške 9,50 Eur. Vyčíslenie nedoplatkov je v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalovaný nevykonal žiadnu úhradu.

4. V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022. Rovnako poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/113/2018 týkajúce sa zmluvných úrokov zosplatnených úveroch týkajúcich sa slabšej sporovej strany.

5. Upomínací súd dňa 21.9.2023 vydal o návrhu žalobcu platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor. Uviedol, že veriteľ si pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesplnil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver a túto povinnosť hrubo porušil, lebo v čase uzatvorenia zmluvy poberal starobný dôchodok vo výške 600,- Eur mesačne, ďalej vdovecký dôchodok, ktorého výšku nemá k dispozícii avšak vdovecký dôchodok od istého obdobia nepoberá. V čase uzatvorenia zmluvy právny predchodca žalobcu t.j. veriteľ mohol postupovať jeho schopnosť splácať úver len na základe jeho príjmu ako aj na základe zistených údajov z bankového registra. V čase uzatvorenia zmluvy mal úvery, ktoré splácal a to sumu 16.582,- Eur ohľadne spotrebiteľského úveru vo VÚB a.s., 3.900,- Eur ohľadne spotrebiteľského úveru v B. B. G., 1500,- Eur ohľadne spotrebiteľského úveru od veriteľa VÚB a.s., ktorý je predmetom tohto konania, 7.280,- Eur ohľadne spotrebiteľského úveru v SLSP a.s. a 1.101,- Eur ohľadne spotrebiteľského úveru vo VÚB a.s., teda súčet úverov predstavoval čiastku 30.363,- Eur. V roku 2019 mal v náhradnej osobnej starostlivosti vnuka E. B. a mal povinnosť sa o neho starať a živiť ho. Žiadal, aby žalobca predložil listiny preukazujúce zisťovanie jeho bonity resp. schopnosti splácať úver, ktorý mu bol poskytnutý za podmienok nadiktovaných žalobcom. Má za to, že žalobca nevie preukázať údaje v súvislosti s overením jeho bonity pri poskytovaní úveru, čím došlo k naplneniu hypotézy právnej normy ustanovenej v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu ako hrubé porušenie jeho povinnosti overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej v odpore namietal, že ročná percentuálna miera nákladov, ktorá je v zmluva uvedená vo výške 19,88 % nezahŕňa údaj o poplatku za poskytnutie úveru vo výške 30,- Eur preto je zrejme v zmluve nesprávne uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov pričom uvedenie nesprávnej výšky RPMN má rovnaké následky ako keby RPMN nebola vôbec uvedená, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uviedol, že vzhľadom na uvedené je potrebné dospieť k záveru, že predčasné zosplatnenie úveru je vylúčené s prihliadnutím okrem iného i na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže žalobca okrem iného hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona preto nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru, tj. istiny, po odrátaní plnenia z jeho strany. Navrhoval preto žalobu zamietnuť.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver je veriteľ povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.. Na účel vypočítania

týchto nákladov musí veriteľ poznať údaj o počte osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť podľa zákona o rodine. Tento údaj poskytuje veriteľovi spotrebiteľ podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko poskytovateľ úveru tento údaj nemá, možnosť získať z verejných zdrojov. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. Metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať úver stanovilo opatrenie v ust. § 2 ods. 1, pričom vzorec na jej výpočet je nasledovný: $DSTI = \text{výdavky/príjem} - \text{náklady na zabezpečenie základných životných potrieb}$. V konkrétnom prípade veriteľ overil dopytom do úverového registra SRVI, ktorého výsledok zo dňa 6.2.2019 prikladá. Z dopytu je zrejmé, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru 4 existujúce splátkové úvery s mesačnou splátkou vo výške 107,- Eur, 412,- Eur, 184,- Eur a 30,- Eur spolu mesačné splátky vo výške 733,- Eur. Žalovaný v žiadosti o úver deklaroval príjem vo výške 1.300,- Eur mesačne, ktorý pozostával z niekoľkých zložiek a po nasledovnom overení bola zohľadnená výška príjmu 1.279,41 Eur. Príjem žalovaného pozostával zo starobného dôchodku 483,20 Eur, vdovského dôchodku 95,90 Eur pričom oba príjmy boli preukázané predloženými rozhodnutiami Sociálnej poisťovne. Zahraničný dôchodok priznaný vo výške 700,31 Eur mesačne bol deklarovaný a postupca ho overil na základe potvrdenia o pridelení dôchodku od apríla 2018 a výpisu z účtu za január 2019, ktoré k žiadosti žalovaný predložil. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného, nakoľko žalovaný v žiadosti neuviedol žiadne vyživované dieťa a rodinný stav uviedol ako vdovec. V odpore práve túto skutočnosť žalovaný namieta, že nezohľadnil vyživované dieťa, ktoré mal mať údajne v starostlivosti ale v žiadosti o úver tento údaj uvedený nebol. Počet vyživovaných osôb banka nemá ako overiť, preto vychádza len z tvrdení klienta. Žalobca ďalej uviedol, že aj v prípade zohľadnenia životného minima pre jedno vyživované dieťa by ukazovateľ schopnosti splácať úver bol v hodnote 0,79. Úver by bol poskytnutý aj v tom prípade ak by žalovaný túto informáciu nezamietal. Žalobca výpočet DSTI vypočítal nasledovne tak, že existujúce splátky úveru vrátane nového úveru podielil čistým príjmom žalovaného s odpočítaním životného minima, ktorá výsledná hodnota u žalovaného bola 0,72. S ohľadom na ust. § 2 ods. 5 opatrenia sa ukazovateľ schopnosti splácať úver nesmel ku dňu uzavretia úveru prekročiť hodnotu 0,8, nakoľko veriteľ bol v čase poskytnutia úveru povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu. Za túto osobu je v zmysle opatrenia potrebné považovať deti spotrebiteľa. V tejto súvislosti si dovoľuje žalobca upriamiť pozornosť súdu na skutočnosť, že pri posudzovaní žiadosti o úver bola v rámci mesačných nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žiadateľa o úver braná do úvahy paušálna suma výdavkov vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa a členov jeho domácnosti, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť. Je preto toho názoru, že veriteľ postupoval v súlade so zákonom a riadne overil schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver.

7. Žalobca ďalej uvádza, že žalovaný v ďalšej časti odporu namieta nesprávne uvedenú hodnotu celkovej čiastky spojenej s úverom a nesprávne uvedenú hodnotu RPMN, a to z toho dôvodu, že pri výpočte údajne nezohľadnil poplatok za poskytnutie úveru vo výške 30,- €. Žalobca v tejto súvislosti odkázal na znenie úverovej zmluvy v časti IV. Splácanie úveru, bod 1 Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s., na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám – občanom, podľa ktorej výška poslednej mesačnej splátky môže byť iná ako uvedená v zmluve. Pri zohľadnení zľavy z voľiteľnej služby pri počte splátok 46 a výške mesačnej splátky 44,02 Eur je posledná splátka vo výške 43,75 Eur + poplatok za poskytnutie úveru 30,- Eur teda celková suma sa rovná 2.098,67 Eur. V súvislosti s výpočtom RPMN poukázal žalobca na predložený dokument Európskej informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorom je uvedený z akých údajov žalobcov pri výpočte RPMN vychádzal.

8. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k odporu uviedol, že ponecháva na posúdenie súdu, či úver má byť bezúročný a bez poplatkov avšak má za to, že žalobca resp. jeho právny predchodca je v každom úverovom vzťahu silnejšou stránkou, ktorá má každú žiadosť spotrebiteľa o úver posúdiť s odbornou starostlivosťou vzhľadom na to, že spotrebiteľ nemá dostatočné vedomosti ani skúsenosti ohľadne úverového procesu. V danom prípade až z vyjadrenia žalobcu sa dozvedel ako veriteľ dospel k jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Uviedol, že je starobný dôchodca, má zdravotné problémy a je pre neho ťažké zisťovať informácie ohľadne splácania úveru avšak podľa tabuľky, ktorú predložil žalobca súdu je možné zistiť, že posledná splátka na úvere bola dňa 9.3.2020. Žalobca podal návrh na začatie

konania dňa 25.8.2023 na Okresnom súde v Banskej Bystrici preto má za to, že je potrebné skúmať, kedy podľa zákona mal žalobca právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a kedy mal právo podať návrh na začatie konania. Vzhľadom na to, vznáša námietku premlčania a navrhuje žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Domnieva sa, že žalobcovi vzniklo právo podať návrh v danej veci na začatie konania už v mesiaci júl 2020 prípadne v prvej polovici mesiaca augusta 2023.

9. Žalobca na výzvu súdu, aby upresnil žalobu v časti najmä výpočtu úrokov z omeškania a úrokov z úveru a aby odôvodnil výšku požadovaného úroku, žalobca podaním zo dňa 22.2.2024 uviedol nasledovne: žalovaný čerpal dňa 30.12.2015 peňažné prostriedky v celkovej výške 1.500,- Eur a z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 505,46 Eur, ktorá bola započítaná nasledovne: dňa 6.2.2019 uhradil žalovaný poplatok za poskytnutie úveru 30,00 Eur, dňa 8.3.2019 zaplatil splátku 44,02 Eur, ktorá bola započítaná v sume 21,28 Eur na istinu a 22,74 Eur na úrok, dňa 8.4.2019 zaplatil 44,02 Eur, pričom na istinu bolo započítaných 23,00 Eur a na úrok 21,02 Eur, dňa 8.8.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur pričom celá suma bola započítaná na úrok, dňa 9.9.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na úrok bola započítaná celá suma, dňa 8.10.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 20,54 Eur a na úrok 27,70 Eur, dňa 8.11.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 27,84 Eur a na úrok 20,40 Eur, dňa 9.12.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom suma 28,23 Eur bola započítaná na istinu a 20,01 Eur na úroky, dňa 8.1.2020 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom suma 28,64 Eur bola započítaná na istinu a 19,60 Eur na úroky, dňa 11.2.2020 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 29,04 Eur a na úroky 19,20 Eur, dňa 9.3.2020 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 29,41 Eur a na úroky 18,83 Eur, dňa 21.4.2020 zaplatil žalovaný poplatok 1,50 Eur. Z úhrady žalovaného tak na istinu bola započítaná suma 207,98 Eur a na úroky z úveru 265,98 Eur. Neuhradená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného teda 1.500,- Eur – 207,98 Eur čo predstavuje žalovaných 1.292,02 Eur.

10. Strany sporu mali v zmluve v čl. I. ods. 7 dohodnuté poplatky za poskytnutie úveru vo výške 30,- Eur, poplatok za I. upomienku 1,50 Eur a poplatok za každú ďalšiu upomienku 4,- Eur. Žalovanému boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 41,- Eur a na poplatky bola započítaná suma vo výške 31,50 Eur, preto neuhradené poplatky predstavujú sumu 9,50 Eur a to 2x upomienka po 4,- Eur a 1x upomienka 1,50 Eur. K vyčíslenému úroku vo výške 704,95 Eur žalovaný uviedol, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť úrokovú sadzbu vo výške 17,06 % ročne pričom 3.5.2019 bol uzavretý Dodatok k zmluve, ktorým došlo k odkladu splátok a navýšeniu výšky splátky na 48,24 Eur. V zmysle uvedeného tak mal žalovaný uhradiť 2x po 44,02 Eur a 45x po 48,24 Eur to je celkovo mal uhradiť sumu 2.170,80 Eur, pričom z toho riadny úrok mal byť uhradený vo výške 640,80 Eur. Na úrok bola započítaná suma 265,98 Eur preto je zostatok riadneho úroku vo výške 374,82 Eur. Nakoľko bol postúpený riadny úrok vo výške 704,95 Eur, berú žalobu v časti o zaplatenie úroku z úveru o 330,13 Eur späť. K vyčíslenému úroku z omeškania 118,25 Eur uviedol, že po zosplatení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 118,25 Eur a to za obdobie od 28.4.2021 do 27.2.2023 z dlžnej istiny 1.292,02 Eur pri sadzbe 5 % ročne za 670 dní omeškania čo predstavuje 118,58 Eur. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd zastavil konanie v časti riadneho úroku vo výške 330,13 Eur a zaviazal žalovaného na úhradu 1.794,59 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.292,02 Eur od 1.3.2023 do zaplatenia.

11. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a z ich obsahu, obsahu žaloby a vyjadrení strán sporu zistil tento skutkový stav.

12. Dňa 6.2.2019 uzavrela Všeobecná úverová banka a.s. a žalovaný zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť za podmienok dohodnutých v zmluve spotrebiteľský úver pre žalovaného. Žalovaný ako dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky, poplatky resp. náklady ako aj dohodnuté sankcie pre prípad porušenia povinnosti zo zmluvy. Na základe uzavretej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.500,- Eur pri fixnej úrokovej sadzbe počas celej doby trvania zmluvy 17,06 % ročne. Poskytnutý úver žalovaný splácal v 47 mesačných splátkach počnúc 8.3.2019 vo výške 44,02 Eur. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú a to na 48 mesiacov. Ročná percentuálna miera nákladov bola 19,88% pri priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov 14,70 %. Celková suma, ktorú mal podľa zmluvy žalovaný zaplatiť bola 2.098,67 Eur. Podľa výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov náklady spotrebiteľa predstavovali úroky z úveru a poplatok za poskytnutie úveru v sume 30,00 Eur, celkom v sume 598,67 Eur.

13.Podľa časti I. bod 5 zmluvy, v prípade nesplácania úveru je veriteľ oprávnený účtovať úrok z omeškania, vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a uplatniť príslušný druh zabezpečenia úveru. Podľa časti I. bodu 6b je dlžník oprávnený odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia zmluvy. Podľa časti I. bod 7 zmluvy mali strany sporu dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru 30,00 Eur, poplatok za I. upomienku 1,50 Eur a poplatok za každú ďalšiu upomienku 4,00 Eura.

14.Dňa 3.5.2019 uzavreli Všeobecná úverová banka a.s. a žalovaný Dodatok k zmluve o poskytnutie VÚB pôžičky, predmetom ktorej bolo odloženie splátok úveru v počte 3 a to splátky splatné 8.5.2019, 8.6.2019 a 8.7.2019. Dátum prvej splátky po povolení odkladu splátok bol 8.8.2019. Na základe dodatku k zmluve sa zmenila mesačná výška splátky úveru na 48,24 Eur. Podľa textu zmluvy v prípade povoleného odkladu splátok sa úver naďalej úročí, pričom nezaplatené úroky za obdobie povoleného odkladu splátok budú splatné ako prvé v poradí po uplynutí povoleného odkladu. Prvá anuitná splátka po ukončení povoleného odkladu splátok bude splatná až po splatení naakumulovaných úrokov počas povoleného odkladu splátok. Upravený splátkový plán s odkladom splátok vo forme amortizačnej tabuľky podľa zmluvy bol klientovi k dispozícii na pobočke banky. Ostatné ustanovenia úverovej zmluvy zostávajú bez zmeny.

15.Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 6.2.2019 bolo zistené, že žalovaný požadoval úver vo výške 1.500,- Eur so splatnosťou 48 mesiacov bez možnosti vynechania splátky. Žalovaný pri vyplnení žiadosti uviedol svoje osobné údaje vrátane rodinného stavu – ovdovený, bez nezaopatrených detí. Rovnako uviedol, že nemá rozhodnutím súdu stanovenú vyživovaciu povinnosť voči žiadnej osobe. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že býva vo vlastnej nehnuteľnosti bez hypotéky, je ekonomicky neaktívny, je dôchodca od 6.2.2010 pričom čistý mesačný príjem za posledný mesiac dosahoval 1.300,- Eur. Žalovaný zároveň udelil súhlas s poskytovaním a sprístupňovaním údajov o bankových obchodoch uzatvorených so Všeobecnou úverovou bankou a.s., ich zabezpečení, platobnej disciplíny z hľadiska splácania záväzkov na účely posúdenia jeho schopnosti splácať úver a to prevádzkovateľovi spoločného registra bankových informácií, ktorým je spoločnosť Slovak Banking Credit Bureau s.r.o., subjektom povereným spracúvaním údajov SRBI, bankám a pobočkám zahraničných bánk, prostredníctvom Non-Banking Credit Bureau a v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch veriteľom podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona.

16.Podľa dokladov predložených žalovaným týkajúcich sa overovania schopnosti splácať úver, právny predchodca žalobcu vychádzal z rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní starobného dôchodku vo výške 483,20 Eur a vdoveckého dôchodku 95,90 Eur. Žalovaný ďalej deklaroval rozhodnutie The Pension Service, z ktorého vyplýva, že žalovaného dôchodkový kredit je 142,01 Eur týždenne. Žalovaný ďalej predložil výpis z LLOYDS Bank, z ktorej vyplýva, že žalovanému na účet bola poukazovaná suma 142,01 Eur týždenne. Z dokladov predložených žalovaným ďalej bolo zistené, že existujúce záväzky spotrebiteľa si veriteľ overil dopytom do úverového registra SRBI, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal v čase žiadosti o úver 4 existujúce splátkové úvery so splátkami 107,- Eur, 412,- Eur, 184,- Eur a 30,- Eur spolu vo výške 733,- Eur. Deklarovaný príjem vo výške 1.300,- Eur veriteľ uznal v sume 1.279,41 Eur. Rovnako vychádzal zo životného minima na členom domácnosti spotrebiteľa a to 205,07 Eur s tým, že žalovanému bol vypočítaný DSTI vo výške 0,72.

17.Podľa predloženého prehľadu splácania úveru žalovaný na úvere uhradil sumu v celkovej výške 505,46 Eur a to nasledovne: dňa 6.2.2019 uhradil žalovaný poplatok za poskytnutie úveru 30,00 Eur, dňa 8.3.2019 zaplatil splátku 44,02 Eur, ktorá bola započítaná v sume 21,28 Eur na istinu a 22,74 Eur na úrok, dňa 8.4.2019 zaplatil 44,02 Eur, pričom na istinu bolo započítaných 23,00 Eur a na úrok 21,02 Eur, dňa 8.8.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur pričom celá suma bola započítaná na úrok, dňa 9.9.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na úrok bola započítaná celá suma, dňa 8.10.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 20,54 Eur a na úrok 27,70 Eur, dňa 8.11.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 27,84 Eur a na úrok 20,40 Eur, dňa 9.12.2019 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom suma 28,23 Eur bola započítaná na istinu a 20,01 Eur na úroky, dňa 8.1.2020 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom suma 28,64 Eur bola započítaná na istinu a 19,60 Eur na úroky, dňa 11.2.2020 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 29,04 Eur a na úroky 19,20 Eur, dňa 9.3.2020 zaplatil žalovaný sumu 48,24 Eur, pričom na istinu sa započítalo 29,41 Eur a na úroky 18,83 Eur, dňa 21.4.2020 zaplatil žalovaný poplatok 1,50 Eur. Z úhrad žalovaného tak na istinu bola započítaná suma 207,98 Eur a na úroky z úveru 265,98

Eur. Neuhradená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného teda 1.500,- Eur – 207,98 Eur čo predstavuje žalovaných 1.292,02 Eur.

18.Dňa 19.3.2021 zaslal veriteľ žalovanému tretiu upomienku ako pokus o zmier, z ktorej vyplýva, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam žalovaný doteraz neuhradil záväzky zo zmluvy o úvere a to v celkovej výške 172,55 Eur. Dlh na úvere mal žalovaný okamžite uhradiť. V opačnom prípade veriteľ bude požadovať, aby vrátili celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere.

19.Dňa 28.4.2021 vyzval veriteľ žalovaného na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, v ktorom sa uvádza, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil žalovaný dlžnú pohľadávku banky z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere registrovaný pod č. 210580411060219, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Z uvedeného dôvodu žalovanému oznamujú, že k 28.4.2021 vyhlásili predčasnú splatnosť úveru so zostatkom 1.553,63 Eur, pričom istina je vo výške 1.292,02 Eur, ktorá sa úročí úrokovou sadzbou v zmysle zmluvy o úver až do jej zaplataenia, pričom základné úroky boli vypočítané vo výške 252,11 Eur a poplatky 9,50 Eur. Aktuálnu výšku dlhu bol žalovaný povinný uhradiť do 7 dní od doručenia výzvy na uvedený evidenčný účet. Zosplatenie prevzal osobne žalovaný 6.5.2021.

20.Dňa 28.2.2023 uzavrela Všeobecná úverová banka a.s. a EOS KSI Slovensko s.r.o. zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky proti žalovanému z úverovej zmluvy 210580411060219, pričom celková výška postúpenej pohľadávky predstavovala 2.124,72 Eur a pozostávala z istiny 1.292,02 Eur, úroku z úveru 704,95 Eur, sankčného úroku 118,25 Eur a poplatkov 9,50 Eur.

21. Dňa 6.3.2023 oznámila H. I. C. G. žalovanému postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy 210580411060219 spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. a vyzvala ho od postúpenia pohľadávky plniť všetky povinnosti výhradne novému veriteľovi na uvedený účet.

22.Dňa 4.8.2023 vyzval žalobca žalovaného na úhradu postúpenej pohľadávky najneskôr do 14.8.2023.

23.Po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil takto:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 369 ods. 1,3 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplataenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová "spotrebiteľský úver" v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné

na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch; to neplatí pre údaje o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré poskytuje veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. (ďalej len nariadenie) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty

sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa §1 ods. 4 Nariadenia na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 3 Nariadenia výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplata sumy 2124,72 Eur, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 1292,02 Eur, z neuhradeného úroku z úveru 704,95 Eur, z neuhradeného úroku z omeškania 118,25 Eur a z neuhradených poplatkov 9,50 Eur. Žalobca zobral žalobu v časti neuhradeného úroku z úveru do výšky 330,13 Eur späť, preto súd za súhlasu žalovaného konanie v tejto časti podľa § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP zastavil. Predmetom konania zostala suma 1794,59 Eur.

25. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s. a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1500,00 Eur a úver bol žalovaný povinný splácať v mesačných splátkach po 44,02 Eur a neskôr po 48,24 Eur v 47 splátkach. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný uhradil z poskytnutého úveru sumu 505,46 Eur.

26. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vzniesol námietku premlčania a uviedol, že posledná splátka bola zaplata 9.3.2020, pričom žalobca podal žalobu 25.8.2023. Preto je potrebné skúmať, kedy podľa zákona mal žalobca právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a kedy mal právo podať návrh na začatie konania na súd. Podľa jeho názoru vzniklo právo podať v danej veci návrh na začatie konania na súd už v mesiaci júl 2020, prípadne v prvej polovici mesiaca august 2023. Pohládávka by preto mala byť premlčaná.

27. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či nárok žalobcu môže byť premlčaný a dospel k záveru, že námietka žalovaného je čiastočne dôvodná.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa obsahu zmluvy bol žalovaný povinný uhrádzať mesačné splátky úveru vždy k 8. dňu príslušného mesiaca. Išlo teda o poskytnutie výhody splátok podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. V zmluve bolo dohodnuté aj právo veriteľa žiadať predčasnú splatnosť úveru pri nezaplatení niektorej zo splátok. V prípade dlhu, ktorého splatnosť nastala ako dôsledok neplatenia dohodnutých splátok, je pri posudzovaní premlčania nároku potrebné aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

29. Žalovaný vychádzal z právneho názoru, že plynutie premlčacej doby je potrebné počítat' od poslednej zaplatenej splátky úveru, teda od 9.3.2020 a keďže žaloba bola podaná 25.8.2023, nárok ako celok je premlčaný. Tento názor žalovaného nie je správny. Do zosplatnenia úveru plynie jednotlivým splátkam premlčanie podľa § 103 prvá veta Občianskeho zákonníka. Teda každej splátke plynie samostatná premlčacia doba (napr. 5Cdo/212/2022). Preto nie je vylúčené, že časť nároku môže byť už v čase zosplatnenia úveru a následne podanej žalobe premlčaná, ak si veriteľ nárok na jednotlivé splátky neuplatnil včas. Premlčanie sa však nemôže vzťahovať na splátky v budúcnosti splatné, ktoré sa stali predčasne splatnými pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ak si nárok žalobca na súde uplatnil včas.

30. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 28.4.2021. Znamená to, že k uvedenému dňu sa stali splatnými všetky neuhradené splátky úveru, ktorých splatnosť nastala pred 28.4.2021 a zároveň sa stali splatnými všetky splátky splatné v budúcnosti, teda po 28.4.2021. Žaloba bola podaná dňa 25.8.2023, preto sú premlčané všetky neuhradené splátky splatné pred 25.8.2020, teda tri roky pred podaním žaloby. Žalovaný podľa podmienok zmluvy uhrádzal platby pravidelne do 9.3.2020, ďalšie úhrady už nevykonával. Vzhľadom na termín splatnosti k 8. Dňu v mesiaci, sú premlčané splátky splatné 8.4.2020, 8.5.2020, 8.6.2020, 8.7.2020 a 8.8.2020. V uvedených termínoch bol žalovaný povinný uhrádzať splátky po 48,24 Eur, preto z uplatneného nároku je premlčaná suma 241,20 Eur (5x48,24). Žalobca vo svojom vyjadrení k žalobe uvádzal, že mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil pre neuhradenie splátky splatnej 8.1.2021, preto premlčacia doba začala plynúť v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka od 9.4.2021. Tento názor je správny, avšak dátum 9.4.2021 má význam iba pre posudzovanie začiatku plynutia premlčacej doby zosplatneného úveru, teda v budúcnosti splatných splátok. Nie je však možné poskytnúť ochranu splátkam, ktorých premlčacia doba plynula do zosplatnenia úveru samostatne.

31. Veriteľ pri zosplatnení úveru postupoval v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa vyjadrenia žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej 8.1.2021. Mimoriadne zosplatnenie vyhlásil ku dňu 28.4.2021, preto bolo pred zosplatnením úveru zachované trojmesačné omeškanie splátky splatnej v mesiaci január. Žalovaný na možnosť zosplatnenia úveru bol upozornený výzvou zo dňa 19.3.2021, teda bola zachovaná aj 15-dňová lehota pred zosplatnením úveru. Žalobca zachoval aj povinnosť zosplatniť úver do najbližšej splatnosti splátky, ktorej splatnosť mala nastať 8.5.2021.

32. Žalovaný ďalej namietal, že veriteľ pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď s odbornou starostlivosťou neposúdil jeho schopnosť splácať úver a túto svoju povinnosť hrubo porušil. Nezhľadnil, že v čase uzatvorenia úverovej zmluvy mal úvery v celkovej výške 30363,00 Eur, poberal 600,00 Eur starobný dôchodok a vdovecký, ktorý v súčasnosti už nepoberá. V roku 2019 mal v náhradnej osobnej starostlivosti vnuka, ktorého mal povinnosť živiť. Je potrebné, aby žalobca predložil listiny preukazujúce zisťovanie jeho bonity a má za to, že žalobca nezisťoval informácie o jeho osobných a majetkových pomeroch. Konanie žalobcu je potrebné posudzovať ako hrubé porušenie povinnosti overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať úver, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Rovnako nebol žalobca oprávnený pre uvedené pochybenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

33. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že táto námietka žalovaného nie je dôvodná. Spotrebiteľský úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade hrubého porušenia povinností veriteľa overiť si schopnosť splácať úver a pre obmedzenie možnosti vyhlásiť úver za predčasne splatný musí byť preukázané porušenie povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou.

34. Zo žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že žalovaný uviedol, že je vdovec bez vyživovacích povinností, vlastní vlastnú nehnuteľnosť bez hypotéky, je dôchodca a jeho čistý mesačný príjem za posledné tri mesiace bol po 1.300,- Eur. Udelil súhlas na zisťovanie schopnosti splácať úver v registroch bankových informácií a to SRBI, NRKI, Sociálnej poisťovni a v iných potrebných registroch. Z dokladov predložených žalobcom súd zistil, že existujúce záväzky spotrebiteľa si overil dopytom do úverového registra SRBI, z ktorého je zrejme, že žalovaný mal v čase poskytnutia úveru štyri existujúce splátky vo výške 107,- Eur, 412,- Eur, 184,- Eur a 30,- Eur spolu 733,- Eur. Žalovaný v žiadosti deklaroval príjem vo výške 1.300,- Eur, z ktorej sumy veriteľ zohľadnil výšku príjmu 1.279,41 Eur, ktorá pozostávala zo starobného dôchodku vo výške 483,20 Eur a vdoveckého dôchodku 95,90,- Eur, ktorú skutočnosť mal

veriteľ preukázanú rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ďalej príjem pozostával zo zahraničného dôchodku vo výške 142,10 GBP čo sa rovná 700,31 Eur mesačne. Tento dôchodok bol deklarován potvrdením o pridelení dôchodku a výpisom z účtu. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum žalovaného nakoľko uviedol, že je vdovec a nemá žiadne vyživovacie povinnosti. Veriteľ preto realizoval výpočet DSTI s výsledkom 0,72 teda neprekročil hodnotu ukazovateľa schopnosti splácať úver, ktorý bol v prípade žalovaného 0,8. Výpočet veriteľ realizoval v súlade s opatrením Národnej banky Slovenska č. 10/2017 a to podľa § 2 ods. 2 Opatrenia, podľa ktorého limit ukazovateľa schopnosti splácať úver nemôže prekročiť hodnotu 1, pričom pri žalovanom bol povinný zohľadniť povinnú rezervu vo výške 20 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa preto maximálna výška DSTI nemohla prekročiť hodnotu 0,8 čo v prípade žalovaného dodržané bolo. Zo žiadosti žalovaného o úver vyplýva, že neuvádzal žiadne vyživovacie povinnosti teda ani skutočnosť, že má vyživovacia povinnosť voči svojmu vnukovi. Podľa vyjadrenia žalobcu by však ani táto skutočnosť nezmenila ukazovateľ schopnosti splácať úver pretože v prípade zohľadnenia životného minima 93,61 Eur pre jedno vyživované dieťa by ukazovateľ schopnosti splácať úver bol v hodnote 0,79.

35. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca v úverovej dokumentácii neuviedol spôsob výpočtu RPMN a daný údaj ohľadne uvedenej sadzby RPMN nemusí zodpovedať správne výpočtu. RPMN je zrejme nesprávna a má za to, že do jej výpočtu nebol zahrnutý poplatok 30,00 Eur za poskytnutie úveru. Preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Tiež uvádzal, že suma 2098,67 Eur, ktorú musí za 1500,00-eurový úver zaplatiť je príliš vysoká.

36. Údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov je uvedený v úverovej zmluve percentom 19,88%. Samotný výpočet RPMN sa nachádza na tlačive Európske informácie o spotrebiteľskom úvere s podpisom žalovaného, a je rovnako vo výške 19,88%. Z údajov o hodnote RPMN a o priemernej RPMN uvedeného na samostatnom liste vyplýva, že RPMN bola vypočítaná z nasledujúcich údajov: celkové náklady spotrebiteľa 598,67 Eur, z toho: výška úrokovej sadzby 17,06%, poplatok za poskytnutie úveru 30,00 Eur, výška mesačnej splátky 44,02 Eur, celkový počet splátok 47, lehota splatnosti úveru 48 mesiacov a výška úveru 1500,00 Eur. Priemerná RPMN 14,70%. Žalobca teda uviedol, z akých údajov pri výpočte RPMN vychádzal. Z výpočtu vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru v sume 30,00 Eur bol do výpočtu zahrnutý. Podľa informatívneho prepočtu na interaktívnej kalkulačke ministerstva financií je pri uvedených parametroch RPMN 18,27% a celková suma splatená spotrebiteľom 2098,94 Eur. Zákon sankcionuje úverovú zmluvu bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou v tom prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Informatívny prepočet preukázal, že nákladovosť úveru je ešte nižšia, ako uvádzal veriteľ v zmluve, preto nemôže ísť o údaj v neprospech spotrebiteľa. Nesprávny údaj v neprospech spotrebiteľa je potrebné vykladať tak, že je v zmluve uvedený nižšou hodnotou, ako v skutočnosti je. Napríklad v zmluve je uvedená RPMN 15%, v skutočnosti je však 25%. V takom prípade pôjde o rozdiel, ktorý je schopný zavádzať spotrebiteľa a ovplyvniť jeho rozhodnutie uzatvoriť úverovú zmluvu. Ročná percentuálna miera nákladov je ukazovateľom, ktorý odráža nákladovosť a teda výhodnosť alebo nevýhodnosť úveru a je spôsobilý ovplyvniť správanie spotrebiteľa v tom smere, či za určitých podmienok úver prijme alebo nie. V tejto súvislosti je potrebné zmieniť aj námietku žalovaného, že suma 2098,94 Eur, ktorú má zaplatiť za úver v sume 1500,00 Eur je vysoká. Práve RPMN je zložkou, ktorá podáva informáciu o tom, aká je nákladovosť poskytnutého úveru a či odplata za úver vyjadrená v RPMN nepresahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Podľa údajov zverejnených ministerstvom financií bola pre zmluvy uzatvorené v období od 21. 11. 2018 do 20. 2. 2019, teda v čase uzatvorenia zmluvy, najvyššia prípustná výška odplaty 21,06%, určená ako dvojnásobok RPMN. V prípade zmluvy uzavretej žalovaným je hodnota 19,88%, teda nepresahuje dovolenú hranicu. Podľa názoru súdu nákladovosť úveru bola vymedzená v zmluve určito a jednoznačne uvedením konkrétnej sumy 598,67 Eur. Ak vychádzame z určitej miery racionálnosti a nie formálnosti, tak pre bežného spotrebiteľa nákladovosť úveru vyjadrená RPMN 19,88% nemusí nič vypovedať. Ale porovnaním výšky úveru (1500,00 Eur) a celkovej sumy, ktorú má veriteľovi zaplatiť (2098,67 Eur) je možné celkom jednoducho zistiť, koľko musí spotrebiteľ nad sumu 1500,00 Eur zaplatiť. Navyše tento rozdiel ako nákladovosť úveru je zrozumiteľne v zmluve uvedený sumou 598,67 Eur vrátane poplatku za poskytnutie úveru.

37. Vykonaným dokazovaním tak mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu H. I. C., G. a žalovaný uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 1500,00

Eur. Žalovaný bol povinný splácať úver po 44,02 Eur mesačne po dobu 47 mesiacov (podľa dodatku od 8.8.2019 v sume 48,24 Eur).

38. Zo zmluvy o úvere vzniká pre veriteľa povinnosť na požiadanie dlžníka poskytnúť peňažné prostriedky v dohodnutej sume a povinnosťou dlžníka je poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1500,00 Eur. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný si povinnosti zo zmluvy prestal plniť, keď prestal splácať dohodnuté mesačné splátky úveru a zaplatil iba sumu 505,46 Eur. Žalobca preto využil svoje právo a vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 28.4.2021. Podľa zmluvy o úvere bol žalovaný povinný vrátiť poskytnutú istinu úveru 1500,00 Eur a zaplatiť úroky z úveru 568,67 Eur (598,67 Eur celkové náklady mínus 30,00 Eur poplatok za poskytnutie úveru).

39. Celkovo mal žalovaný zaplatiť žalobcovi podľa podmienok zmluvy 2098,67 Eur (46 splátok po 44,02 Eur, 1 splátku po 43,75 Eur + 30 Eur poplatok za poskytnutie úveru). Žalovaný zaplatil 505,46 Eur, preto dlhuje 1593,21 Eur (2098,67 Eur mínus 505,46 Eur). Suma 241,20 Eur je premlčaná, ako je uvedené vyššie, preto dlh žalovaného predstavuje 1352,01 Eur (1593,21 Eur mínus 241,20 Eur).

40. Podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 22.2.2024, tento si zo sumy uhradenej žalovaným započítal sumu 207,98 Eur na istinu úveru, preto si nárokuje vrátenie nesplatennej istiny úveru v sume 1292,02 Eur (1500,00 poskytnutý úver mínus 207,98 Eur úhrada). Rovnako si žalobca uplatnil právo na úroky z úveru po späťvzati v časti 330,13 Eur v sume 374,82 Eur. Pri odôvodnení tejto časti nároku žalobca vychádzal z toho, že so žalovaným uzavrel 3.5.2019 dodatok k zmluve, na základe ktorého povolil žalovanému odklad splátok splatných v mesiaci máj 2019, jún a júl 2019. Mesačná výška splátky sa zmenila zo 44,02 Eur na 48,24 Eur. Žalovaný tak bol povinný uhradiť podľa pôvodného znenia zmluvy dve splátky po 44,02 Eur (mesiace marec a apríl) a po uzavretí dodatku 45 splátok po 48,24 Eur, t.j. Celkovo 2170,80 Eur, z čoho riadny úrok mal byť uhradený vo výške 640,80 Eur.

41. V tejto časti súd nárok žalobcu považuje za nepreukázaný tak, ako ho požaduje po vyjadrení zo dňa 22.2.2024. Z dodatku k úverovej zmluve nie je možné zistiť, ako sa zvýšili celkové náklady spotrebiteľa pre odloženie splátok, ako to ovplyvnilo ročnú percentuálnu mieru nákladov, a z akého dôvodu sa pri povolení odkladu troch mesačných splátok zvýšili úroky z úveru zo sumy 568,67 Eur na 640,80 Eur. Žalobca tvrdí, že po uzavretom dodatku mal žalovaný uhradiť namiesto 2098,67 Eur sumu 2170,80 Eur. Z jej vyčíslenia však nie je zrejmé, ako žalobca k takejto sume dospel, pretože tvrdí, že po uzavretom dodatku mal žalovaný povinnosť uhradiť: $2 \times 44,02 \text{ Eur} + 45 \times 48,24 \text{ Eur}$, t.j. celkovo sumu vo výške 2170,80 Eur, z toho riadny úrok 640,80 Eur. Prepočet $2 \times 44,02 \text{ Eur} + 45 \times 48,24 \text{ Eur}$ nepredstavuje 2170,80 Eur, ale 2258,84 Eur. Z dodatku zmluvy ďalej vyplýva, že spolu s podpisom zmluvy nedostal žalovaný nový splátkový kalendár, ale bol odkázaný na amortizačnú tabuľku na pobočke banky.

42. Súd je toho názoru, že pokiaľ došlo k zmene podmienok splácania poskytnutého úveru, išlo o zmenu obsahu záväzkov podľa § 516 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné zachovať rovnakú formu, aká je predpísaná pre samotnú zmluvu (§40 ods. 2 Obč.zák.). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje pri úverových zmluvách písomnú formu, ktorá musí byť zachovaná aj pri uzatvorených dodatkoch. Žalobca vo svojom vyjadrení síce popisuje, ako dospel k svojim záverom o výške záväzku žalovaného po zmene zmluvy, dodatok k zmluve však žiadne takéto údaje neobsahuje. Odkaz na amortizačnú tabuľku, ktorú si môže spotrebiteľ vyžiadať na pobočke banky nespĺňa požiadavku písomného vyhotovenia zmluvy ani požiadavku jej určitosti. Ak došlo k zmene výšky splátok, zmluva musela obsahovať minimálne informáciu, o akú sumu sa zvýšia celkové náklady žalovaného oproti pôvodne uzavretej zmluve a teda akú celkovú sumu bude musieť žalovaný za úver zaplatiť. Súd uznáva právo veriteľa na určitú kompenzáciu pre povolenie odkladu splátok. Táto kompenzácia však musí byť zrozumiteľne a určito definovaná či už dohodnutým poplatkom za povolenie odkladu splátok a posunom konečnej splatnosti úveru, alebo pri ponechaní pôvodného konečného termínu splatnosti úveru zvýšením mesačnej splátky. V druhom prípade sa však zmena výšky mesačných splátok musí prejavovať aj v esenciálnych náležitostiach úverovej zmluvy, a to minimálne v časti úrokov z úveru a celkových nákladov úveru.

43. Súd preto pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z celkových nákladov spotrebiteľa 2098,67 Eur podľa pôvodnej zmluvy zo dňa 6.2.2019. Aj vo svojom vyjadrení k odporu žalobca uvádzal, že pri výške mesačnej splátky 44,02 Eur bol žalovaný povinný celkom zaplatiť sumu 2098,67 Eur a z takejto sumy

vychádzal aj vo vyjadrení zo dňa 20.11.2023. Zmenu celkovej sumy nákladov uvádzal žalobca až na výzvu súdu vo vyjadrení zo dňa 22.4.2024. Tieto svoje skutkové tvrdenia však ničím nepreukázal.

44.V časti nesplatenj istiny úveru a nesplatených úrokov z úveru preto súd priznal po zohľadnení premlčania sumu 1352,01 Eur (46 splátok po 44,02 Eur, 1 splátku po 43,75 Eur + 30 Eur poplatkov za poskytnutie úveru = 2098,67 mínus úhrady 505,46 Eur mínus 241,20 Eur premlčanie).

45.Žalovaný si ďalej uplatnil nárok na poplatky v sume 9,50 Eur za dve upomienky po 4 Eura a jednu upomienku po 1,50 Eur. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že v časti I. bod 7 mali strany zmluvy dohodnutý poplatok za prvú upomienku 1,50 Eur a za každú ďalšiu 4,00 Eura. Z predloženého pokusu o zmier zo dňa 19.3.2021 je preukázané, že dňa 19.3.2021 zasielal tretiu upomienku, ktorej predchádzali dve upomienky. Za prvú upomienku tak mal žalobca nárok na poplatok v sume 1,50 Eur a za ďalšie dve 2 x po 4,00 Eura. Súd preto priznal žalobcovi nárok na poplatky v celkovej sume 9,50 Eur.

46.Žalovaný je v omeškaní s úhradou peňažného záväzku, preto je čiastočne dôvodný aj nárok žalobcu na úroky z omeškania. Žalovaný je v omeškaní od uhradenia poslednej splátky 9.3.2020. Žalobca požadoval kapitalizované úroky z omeškania z omeškanej istiny úveru 1292,02 Eur za obdobie od zosplatenia úveru 28.4.2021 do 27.2.2023 v sume 118,25 Eur a do budúcnosti 5% ročne z omeškanej istiny úveru 1292,02 Eur od 1.3.2023 do jej zaplatenia. Úroky z omeškania nie je možné priznať z celej omeškanej istiny úveru, pretože časť nároku je premlčaná. Súd preto ponížil istinu úveru o premlčanú časť, keď vychádzal z toho, že z omeškaných splátok 241,20 Eur je potrebné odpočítať úrok z úveru 17,06%, čo predstavuje 41,15 Eur. Omeškaná istina je pre to vo výške 1250,97 Eur. Požadovaná výška úrokov z omeškania 5% je v súlade so zákonom. Súd preto priznal žalobcovi kapitalizované úroky z omeškania zo sumy 1250,97 Eur vo výške 5% ročne za obdobie od 28.4.2021 do 27.2.2023, čo predstavuje 114,98 Eur a ďalej z omeškanej sumy 1250,97 Eur vo výške 5% ročne od 1.3.2023 do jej zaplatenia. Vo zvyšku nárok zamietol.

47.Nárok žalobcu tak pozostáva z neuhradenej istiny úveru a úrokov z úveru v sume 1352,01 Eur, neuhradených poplatkov 9,50 Eur, kapitalizovaných úrokov z úveru 114,98 Eur (spolu 1476,49 Eur) a z úrokov z omeškania zo sumy 1250,97 Eur vo výške 5% ročne za obdobie od 1.3.2023 do jej zaplatenia.

48.O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP za použitia ustanovenia § 256 ods. 1 CSP v časti späťvzatej tak, že podľa pomeru úspechu v konaní ich priznal žalobcovi v pomere 38,98%. Zastavenie konania v časti 330,13 Eur je potrebné považovať za neúspech v konaní, pretože žalobca zobral žalobu späť pre nesprávne uplatnené úroky z úveru, preto zaviniel zastavenie konania.

49.Žalobca pôvodne požadoval zaplatenie sumy 2124,72 Eur pozostávajúcej z istiny úveru 1292,02 Eur, úrokov z úveru 704,94 Eur, z úrokov z omeškania 118,25 Eur a poplatkov 9,50 Eur. Žalobcovi bolo priznané právo na zaplatenie sumy 1476,49 Eur. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavuje 1476,49 Eur ku 648,23 Eur (1476,49 Eur ako priznaný nárok a 648,23Eur ako zamietnutá časť uplatneného nároku). V percentuálnom vyjadrení predstavuje úspech 69,49% (1476,49x100:2124,72 uplatnený nárok) a neúspech 30,51% (648,23x100:2124,72 uplatnený nárok). Žalobcovi tak patria trovy ako rozdiel medzi úspechom a neúspechom v pomere 38,98% (62,96% mínus 37,04%). Úspech žalobcu je neúspechom žalovaného, preto mu trovy konania nepatria (úspech 37,04% mínus 62,96% neúspech).

50.Za súhlasu oboch strán sporu súd v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP povolil žalovanému splácať dlh na priznanej istine, úrokoch z omeškania a trovách konania po 50,00 Eur mesačne vždy ku 25.dňu príslušného mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku až do zaplatenia celého dlhu. V prípade, že žalovaný neuhradí čo i len jednu splátku, stáva sa splatným celý dlh.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.

Podľa § 127 ods. 1 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.